HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Sic negociator auidus maria contemptuit. spec-
tare ausus pugnas rabiemq; uentorum. dumq; in omni
labore acpicliu. lucrum cogitat. ⁊ lassitudinem simul
obliuiscit ⁊ timorem. Considera quesso magnitu-
dinem pmij tui. si tam considerari potest. qquid immen-
sum est. Post abcessum animę. post carnis interitu
p̄ fauillas ac cineres. in melore statum uirgo re-
paranda es. mandatum terrę corpori incelum eleuan-
dum est. ⁊ mortale tuum immortalitatis honore mu-
tandum est. Post hęc angelorum donanda es consortio.
regnum acceptura celorum. ⁊ in perpetuum mansura cum xpo.
Quid igitur retribues domino. pro quibus retribuit tibi.
Quo tanto remuneratore dignum facies. Aut quę la-
borem durum putabis. cui tanta sint pmia. Unde
beatus apls. nullę inquit sunt condignę passiones hui
temporis. ad futuram glam quę reuelabitur in nobis.
Quid enim dignum ut fac̃e ut pati possimus. in breui hoc
tempore uitę nrę. cum immortalitate sit repen-
sandum. Pro quo ide apls ait. Id enim quod in p̄senti
seculo est momentaneum ac breue tribulationis nrę. sup̄
modum in sublimitate ętnum glię pondus operatur in
nobis. Respuant honores. despiciant diuitię. ip-
sa quoq; uita nra martyrum amore contempnat.
hęc omnia ac si perpetuitatis pmio non darent. ęmi
tam quidem quoq; pitura. Quam multos memoria nra
retinet in maximis honoribus constitutos ac diuitis.
repente de illo summo potentię fastigio concidisse.
eos qui tumore elati aliquid quidam quam homines ęs-
se putabant. eccitu suo tandem nos docuisse quid
fuerunt. Quidenim in hoc mundo stabile. Quid
ut firmum. Quid porro non breue ⁊ incertum. ⁊ ca-
sui non seruiens. Quale illud bonum est. quod semp
timeas amittere. quod ut metuas abstre auferen-
dum. ut aut relinquendum scias. Nam ⁊ si nul-
lo id eripiat casu. ut morte certe pdendum est.
Et si uita nra tendat p mille annos. ⁊ ad centu-

† cum ypha. Dies mei sicut umbra declinauerunt. ⁊ ego
sicut fenum arui. Quod si ęq̃ hic possimus dicere.
mum illum diem totius ętatis cotidiana delicia
uoluptate uenuam. quale illud quesso diu est.
quod sine delet. Aut quis illum uoluptatis fructus
est. quę statim ut cessauerit uidebitur non
fuisse. Age iam insactum uitę tempus animo
reuolue. Omne uidebitur † umbra quędam
fuisse quod insistit. ⁊ a instar somni tenuis. incer-
tum est omne quod uidetur. Hoc ide ⁊ decrepitus
senex sentire potest cui conuenit dicere † ubi quam
uis breuis tam quia p̄sens est uita ista magna
pendit. quod in futuro dicturi sumus. ubi maiore
ętitatis scientia insactum omne p nichilo est.
Hęc tu diligenter tecum reuoluens. ⁊ breuitate
uitę hui ętitatis contemplatione despiciens.
ipsum quoq; contemptum mundi maiore ani-
mi uirtute contempne. ⁊ ad illum tota die para-
te. in quo mundi glia finienda est. Illum unquam die
quem saluator diluuio comparauit. qui multos
fallaci securitate deceptos fuisse ut ait apls com-
phendet aduentu. Quem beatus quoq; petrus
describens ait. Aduenient autem dies domini ut fur.
in qua cęli magno impetu insibilent. elementa au-
a calore resoluent. Cum omnia hęc dissoluenda
sunt. quales oportet nos esse in scis conuersatio-
nibus ⁊ pietatibus. exspectantes ⁊ festinantes in ad-
uentum domini. die in quo cęli ardentes soluent.
⁊ elementa ignis calore tabescent. Recens fac-
tum est. ⁊ quod ipsa audisti. cum adstridulę bucinę so-
num. gothorum quoq; clamore lugubri oppressa metu
domina urbis roma contremuit. Subito nobili-
tatis ordo. ubi certum ⁊ distinctum illi dignitatis
gradus. Eruta omnia. ⁊ timore confusa.
Omnis domus planctus. ⁊ ęqualis fuit pcunctos
pauor: Nunquam erat seruus ⁊ nobilis. eadem omnibus
imago mortis. nisi quia magis eam timebant.
illi quibus fuerat uita iocunda. Si uita morta-